

İbrahim Cuma

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.03.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İbrahim Cuma

Eserleri:

19 Mayıs Demek...

Çağdaş uygarlıkların zirvesine göz dikmek,
Üfku geniş bir gençlik yetiştirmek demektir.
Bize layık olmayan makûs talihi yıkmak,
Zaman israf etmeden çalışmaktır, emektir.

İşimize dört elle sarılmak düşer bize.
Kime lazım bahane lüzum var mı boş söze
Yakışır mı sorarım, çalışana mucize
Çalışıp kazanmayı gönülden istemektir.

Çağdaş uygarlık ancak mücadele ürünü...
Taklit etmek ne demek? Herkes bilsin yerini...
Mücadele ederek acziyet kanserini,
Yenerek hep birlikte atiyi süslemektir.

Mazide destan yazan atasıyla övünmek,
Yakışmaz gençler bize, miras ile avunmak...
Çalışarak kazanmak, ancak öyle sevinmek...
Şanlı mirası candan emekle beslemektir.

On dokuz mayıs demek, milli mücadelenin,
Ödülüdür gençlere, çektiğimiz çilenin.
Yarınlar bilin ancak çalışıp yükselenin,
Yaktığı meşaleyle zirveye yaslanmaktır.

İbrahim Cuma

Acımasız Bu Dünyam!

Arkadaşım dedirtmek, menfaate bakmasın.
Can dostumsun diyenler, sonradan can sıkmasın.
İlgıt ilgıt dostluklar, rüzgar olup akmasın.
Can sıkın dost seçersen, acımasız bu dünyam.

Arkadaş dediklerim, hep tam adam çapıydı.
Can dostum dediklerim, yıkılmaz bir yapıydı
Benim seçtiğim dostlar çaresizlik hapıydı.
Ayrılık verdiğinden, acımasız bu dünyam.

Büyük sevda demeye, candan seven yar gerek
İnsan yeniden doğar, sevip de sevilerek
Sevgi bilmez bir yâri, kim diler ki bilerek
Yalan sevda olursa, acımasız bu dünyam

Artık sevdalar başka, maraz düştü her aşka,
Sevgilimsin diyenler, sevebilseydi keşke...
İslanmış dudaklarla riyakarlık bileşke.
Olulurirse şayet acımasız bu dünyam...

Bilirsek kıymetini sevgi bizim özümüz.
Umarsız sevdalara inanın tek çözümümüz.
Dargın olmasın kimse huzur versin sözümüz.
Huzursuz sözler varsa, acımasız bu dünyam...

Hayata nasıl baksak bize öyle görünür.
Tiksindiğimiz hayat, hep sevgiyle arınır.
Sevgi berraklığında her yer dostla bürünür
Temiz dostlar olmazsa acımasız bu dünyam

Ne olur arkadaşlar "Sevelim sevilelim"
Yokluğu çok kötüdür, sevgilerin bilelim.
Asık olmasın yüzler, içtenlikle gülelim.
Maalesef ki dostlarım acımasız bu dünyam

İbrahim Cuma

Allah'ını Bil...

Kendini en güçlü gördüğün anda,
Şükret yaratana, kulluğunu bil.
Malı veren Allah, bil ki alan da.
Üç günlük dünyada, kulluğunu bil.

Kul yaratmaz, sen de üretmeye bak.
Rabbimize her an şükretmeye bak,
Yalancı dünyaya sabretmeye bak...
Yalancı dünyada kulluğunu bil.

Kula kulluk etme, kendine bir gel.
Kulu Allah alır, kul yel olur yel! !
Kimi fodul çıkar, kimi olur kel...
Doğru hakkın olur, kulluğunu bil...

Milyarları olanın, topraktır sonu,
Hatırla Karun'u ve Firavun'u.
Sana bir sözüm var unutma bunu
Kefenin cebi yok, yolluğunu bil...

Azrail kapıyı çalınca anla,
İnsan tarih olur, göçer zamanla
Alakası yoktur şöhretle şanla...
Can bedenden çıkıp uçar bunu bil.

Şairim rabbine kul olabilse...
Doğruluğa giden yol olabilse,
Sırat köprüsünde yel olabilse,
Yalvaran yakaran olduğunu bil...

İbrahim Cuma

Anadolu Olmalıyız.

"Gelin olmuş gergefi yok ne fayda,
Biz bizi yeriz de elin oğlu uzayda..."

Nazlı gelin Anadolu,
İlim yumağını almış eline,
Gergef gergef örmekte körpe beyinleri.
Aydınlık işlemekte ilmik ilmik;
Sevda yüklemekte motif motif.
Tecrübe onda ... yürek onda.

Yüzyıllarca beşiklik eder de medeniyetlere,
Nasil bilmez yüksek medeniyetlerin en doruğunu?
Gerçi yüreğinin Çanakkale'sine köz düştüğünde
Kaybetmişti ilim yumağının ilmeklerini
Ama; bir silkinişte dökmüştü
Eteğine sarılan medeniyet kenelerini...

İlmek yanar da motif olur mu demeyin ha...
Parçalanmış yüreğe bir köz de siz atmayın.

Gönülden, yana yana, ilmek olunmaz mı?
Kardeş kardeşe ilmek olmadık mı yoksa?
Sarılmadık mı birbirimize?
Çanakkale'de, Sarıkamış'ta
İlmek olmadık mı?
Dumlupınar'da Balkanlar'da
Yana yana tarih dokumadık mı?
Dokuduk ya...

Öyleyse elimizde her şey.
İlmek olmak elimizde,
İlim yumağı Anadolu ellerinde.

O halde durmanın anlamı ne?
"Hadi sen de katıl,
İlim motifleriyle doku! " der de Anadolu,
Durur muyum hiç.

Alırım elime kalemi; düşerim yollarına.
Layık bulursa şayet, can kurban Anadolu'ma...
Gezerim diyar diyar bir motifine,
İlmek olma kaygısıyla Anadolu'mda...
Heves benden, taktir ondan elbette.

Belki layık görmez
Gergefinin motifine rabbim aciz kulunu.
En azından bu hevesle karış karış
Adımlarım Anadolum yolunu...

"O yollarda arşın arşın yürümek
Her yiğidin harcı değil bilirim!
Anadolu'm yüreğimle ben sana

İlim irfan dokumaya gelirim.”

Yönüm sana kollarını aç bana,
Canım kurban yollarına sevdana..
Medeniyet yüklediğin meydana
İlim irfan dokumaya gelirim.

Şühedası toprak olmuş, aş olmuş.
Şahadet şerbeti içmiş,kuş olmuş.
İlim yapmak ruhumuza düş olmuş.
İlim irfan dokumaya gelirim.

Ezgileriyle bir çok yürek
Anadolu gergefine ilmek olmaya çıkmış.
Türküler dokumuş ilmek ilmek bu yürekler...
Türküler yükselmiş göklere;
“İstikbal göklerde” diye...

Göklerden yankı yankı
Göklerden türkü türkü
Göklerden ezgi ezgi
İlim irfan yağmış üzerimize...

Ne para ne pul bağlar gönülleri..
Ne silah ne bomba parçalar ruhu...
Tek yürek olmalı o zaman,
Tek ruh kenetlenmeliyiz birbirimize.
Küçücük menfaatlere satmamalıyız
Aydınlık yarınlarımızın ruhunu...

Ayrı ayrı motifimiz, parça parça neye yarar?
Ayrı ilmekten motif, ayrı motiften gergef
Parça parça millette küçük olmaz mı hedef?

Yok yok...
Biz Anadolu olmalıyız.
O ki ilim ve irfanla yoğrularak,
Medeniyetlerin zirvesine gebedir.
Ne mutlu bu motifin her bir ilmeğine...
Ne mutlu körpe beyinlere ilim dağıtmaya çalışan
Bu yurdun öğretmenine.
Ne mutlu bu uğurda yaşayana, ölene..
Ne mutlu kardeş kardeş bir araya gelene...
Ne mutlu bu ülkede bir tek yürek olana...
Ne mutlu...
Ne mutlu...

İbrahim Cuma

Anam

Bir ŐeŐi olduysa bir ŐeŐi eksik
Bizi ne zorlukla bűyűttűn anam...
Bir dűŐű gűrdűyse bir dűŐű eksik,
Ŗyle ninnilerle uyuttun anam...

Yoklukta bir adım geride durdun.
Dilinden diŐinden kısıp doyurdun.
Her halinle anam devce bűyűrdűn
Hayat dűzleminde boyuttun anam...

Sen yedi evladı tek tek besledin.
Őefkat yastığına mertŐe yasladın.
Yarınlarımızı, dűnű sűsledin.
Sevgi tűrkűsűnde beyittin anam...

Seni anlatmaya dilim dűnmez ki,
Eksik anlatıp da hakkın yenmez ki,
Gűnűlden anlatsam sűz tűkenmez ki,
Bu dűnyada sonsuz hayattın anam...

İbrahim Cuma

Aylan Ve Galip İçin...

Yüzükoyun yatıp dinlendim bu gün,
Bomba seslerini duymadım baba!
Tüm dünya izledi, ünlendim bu gün.
Ben böyle ilgiye doymadım baba?

Biz ölelim diye kurşun atanlar,
Bizim paramızla bizi satanlar,
Bu parayla kumsallarda yatanlar,
Kaı gördü beni? Saymadım baba!

Sessizce yatarken askerler geldi.
Ağlayan bir asker kucağına aldı.
İlk defa korkmadım iyi bir kuldu.
Caniler safına koymadım baba!

Askerlerin şefkatini gördüm ya!
Böyle özgür bir ülkeye vardım ya...
Çok şükür ki muradıma erdim ya...
Güzel yarınlardan caymadım baba!

Savaş kabusundan kurtulmak için,
Dünyaya derim ki huzuru seçin.
Gereğı kalmaz ki umuda göçün,
Ben hiçbir çirkefe uymadım baba!

Sen de korkma baba, kurtulacağız;
Şahadet suyunda tartılacağız.
Hepimiz toprakla örtüleceğiz.
Ben canlı bir kula kıymadım baba...

İbrahim Cuma

Babam

Çorak bozkırlarda bir yağmur gibi
Gönlümüze her dem yağ da kal babam
Yağmurdan sonraki parlak nur gibi
Öyle güneş gibi doğ da kal babam"

Sen adam ol derdin olmak isterdim
Gördüğüm en güçlü adamsın babam
Kurduğun hayali bulmak isterdim
Can evimde yüce odamsın babam

Kendimi bildiğim ilk günden beri,
On parmakta ondur onun hüneri
Çocukça dünyamın eşsiz lideri...
Yuvamıza tahtı kuransın babam...

Yalnızken çarşıdan bir ayran içmez
Bizziz tek lokma aş, ağızından geçmez.
Hiçbir evladını ayırmaz seçmez.
Yedimize sofraya serensin babam.

Sabah namazında işine gider,
Bizlere gün boyu ömrünü adar.
Günler aya aylar yıla devreder
Ömrünü bizlere verensin babam...

Akşam işten döner, bıyıktan kıs kıs
Ta yürekten güler o kendine has
Almak isterim de yanaktan makas
Gölgenden boyuna varamam babam

Karnımız toktu hep sırtımız pekti
Bizim dünyamızda babamız tekti.
Yükümüzü babam her zaman çaktı
Gönül tahtımızda duransın babam...

Ne sözcükler yeter, ne de söz biter
Babamın yüreği göğsümde atar
Sensiz ne gün doğar, ne de gün batar
Varlığa yokluğa oransın babam...

İbrahim Cuma

Barış Şehit Oldu

Küçücük yaşında öksüz ve yetim,
Barışa sıkılan eller kırılınsın.
Barışı gönlünden silmez milletim.
Barışa sıkılan eller kırılınsın.

Antalya'da öksüz, yetim yetişti
Midyat'ta askerdi, pusuya düştü.
Barış şehadetle, uçan bir kuştı.
Barışa sıkılan eller kırılınsın...

Antalya Serik'i ağılattı Barış,
Kardeşi kardeşe kırdıran görüş,
Bu nasıl kardeşlik, bu nasıl bir iş?
Barışa sıkılan eller kırılınsın...

Şimdi Barış şehit, yetim kalan kim?
Al kan akıtmaktan huzur bulan kim?
Barış hayalini tekrar silen kim?
Barışa sıkılan eller kırılınsın.

Hayat doluydu o, bir yük olmadı.
Dağlarda çobandı hiç boş kalmadı.
Kazandıklarından nasip almadı.
Barışa sıkılan eller kırılınsın.

Midyat Düzoba'nın Gelinkaya'sı
Al kana bulandı, barış mayası
Şer odaklarının kirli foyası,
Barışa sıkılan eller kırılınsın...

Filistine barış götürene bak!
Libya, Tunus, Mısır, Suriye Irak?
Bunlar ders olmaz mı? Anla ve bırak!
Barışa uzanan eller kırılınsın.

Mürüvveti için her şeyi almış,
Kurulan hayaller mahşere kalmış.
Bunu duyan dostlar sararmış solmuş
Barışa sıkılan eller kırılınsın.

Ramazan dedeye Havva nineye
Allah sabır versin tüm Türkiye'ye
Nasıl çekilir ki bunlar sineye
Barışa sıkılan eller kırılınsın...

İbrahim Cuma

Bayır Bucak'a Selam

Beyaz düşlerime mavi şemsiye,
Yeter bana, boyun eğmem mermiye...
Ant olsun ki benden hakk-ı ulviye
Bombalar tek beni ikna edemez...
Türkmen dağı boynu bükük gidemez.

Bayırı Bucağa katan sanmasın.
Diz çökmez bu millet hiç aldanmasın.
Hatta hilal yurtları da anmasın!
Bombalar Türkmen'i ikna edemez
Türkmen Dağı boynu bükük gidemez!

Gökten ateş, yerden kan fişkiriyor.
Şehadetle arşa can fişkiriyor.
Şarapnele saplanmış ten fişkiriyor.
Bombalar bu teni ikna edemez.
Türkmen Dağı boynu bükük gidemez!

Mavi gökte beyaz bulut kalkanı
Bu semalar ay yıldızın mekânı
Eğer yerde kalırsa Türkmen canı
Bombalar bir onu ikna edemez
Türkmen Dağı boynu bükük gidemez!

İbrahim Cuma

Bayrak Değil mi?

Yıldızının her bir oku
Dinimin şartı değil mi?
Hilal, çılgınlara korku,
İslam'ın kartı değil mi?

Bu kadar kutsal bayrağım.
Cephede kartal bayrağım.
Ay yıldızlı al bayrağım.
Şehide örtü değil mi?

Dalga dalga ilkbahara
Tek çaredir ah u zara
Allah için bu diyara
Nevruzun martı değil mi?

Sana derim delikanlı
Ata'n bu bayrakla şanlı
Başka yollar bol yalanlı
Bıçağın sırtı değil mi?

Ay yıldızın her zerresi
Kahramanlık abidesi
Şanlı bir tarihin süsü
Bayrağın farkı değil mi?

Tekrar kızıl kan akmasın
Yapılanlar can yakmasın
Yurda düşman yan bakmasın
Güzel bir şarkı değil mi?

Vatanım cennet bahçesi
Büyüler durur herkesi
Gurbette sıla türküsü
Feleğin çarkı değil mi?

Garbın afakı kapkara
Göğüs ger zırhlı duvara
O tek dişli canavara
Gücümüz korku değil mi?

İbrahim Cuma

Bela

Sendeki güzellikleri övmek bela...
Her âşık da giremez ki bu yola.
Bu yolda telef olan her kula
Bir sözüm var evvela
Güzel yolu bela...
Uyarım ola!
Bela...
Bakmak bela...
Seller gibi akmak bela.
Yrdğn yollarına sevgili!
Plansız, programsız çıkmak bela...
Kurduğm tüm hayalleri
Çaresizce yıkmak bela...
Böyle işin iinden
Çıkmak bela...
Bela...
Bela olsun.
Bela beni bulsun.
Beni benden alsın.
Bedeli de olacaksa sevgili!
Bu sevginin verme üstü kalsın...
Gl döktüğüm yürüdüğün yollarda,
Bu sevgimiz çaresizce solsun
Unutma ki sen de kulsun.
Hakka giden yolsun.
Bela beni bulsun..
st kalsın.
Olsun..
Garibana,
Güzel sözler söyle.
Şıradan olmasın öyle...
Öyle zellikli olsun sözlerin,
Yeter artık benim olsun gözlerin...

İbrahim Cuma

Beni,

Sakla beni...
Aleni olmasın senli günlerim.
Görmesinler olur olmaz yerlerde,
Görmesinler civarında...
Gözden ırak sözlerini bahşet bana...
Kaybolalım tenhalarda,
Kaybolalım.
Ama birlikte olsun kayboluşumuz,
Arayanımız da olmasın hani...
Aradıklarımız da olmasın....

Bekle beni...
Yolcusu olmayan duraklarda,
Gideni olmayan, gelenin de beklenmediği hani...
Hayallerimin ücretlerinde bekle...
Umutların tükendiği yerde
Ben geleyim seni almaya,
Birlikte gidelim bizi bekleyen yarınlara...
Yarınların başladığı yerde bin yüreğime...
İnenimiz de olmasın bir durakta
Gidenimiz de olmasın bekleyen yanımızdan....

Akla beni...
En ispatsız suçlarımdan akla...
Suçlarımı savcı titizliğinde bil
Bildiklerinle gel suç odaklarıma doğru.
Hâkimi ol hayatımın, yargılarımın sahibi...
Hapset hak ettiğim mahpushanelere.
Ancak yüreğinde akla beni,
Yüreğinde sakla,
Yüreğinde bekle...

İbrahim Cuma

Bey Oldum Sanır

Oturmuş koltuğa göbeği kat kat,
Fakire kin güder zengine şevkat,
Bir fırsat geçerse eline heyhat!
Dünkü ayı bugün bey oldum sanır.

Parlıyor başında kocaman keli,
Ne kadar parlarsa gene lekeli
Konuşunca dersin bu adam deli,
Ev değilken daha köy oldum sanır.

Güçlüye maşadır, güçsüze paşa,
Nerde huzur varsa orda karmaşa,
Su katar da durur pişmemiş aşı
Boy olmadan daha soy oldum sanır

Topluca yapılan alışverişte
Ön anlaşma yapar, payı dönüşte
Dostunun hakkını savunur işte
Komisyon almazsa, pay oldum sanır

Dostu kazanırsa kendin paralar,
Ele güne karşı dostun karalar,
En sonunda bakar, kendin yaralar...
Selam verirsen bir "şey" oldum sanır.

Taş yerinde ağır yerini bilmez.
Dini ele vermez camiye gelmez.
Garip gurebanın gözyaşın silmez.
Hak yolunda öten ney oldum sanır.

Maalesef bu tipler bir hayli fazla
Emrine amade üç beş tip kazla
Dindardır, ilgisi yoktur namazla
Bir iki koşunca tay oldum sanır.

İbrahim Cuma

Bir Aşk Hikayesi

Bana öyle bakma yârim,
Bir bakışın söyler seni.
Zengin beyler ister imiş.
Anlamaz ki beyler seni...

Çocuk yaşta gözlerini,
Al al olmuş yüzlerini
Bal damlası sözlerini.
Bilmeyenler neyler seni?

Ben senin sevgine açım.
Bakışındadır ilacım
Söylemeye yok ki gücüm
Eller nasıl söyler seni

Neyler seni, neyler seni?
Hal bilmeyen neyler seni?
Sol yanımdaki kıpırtı
Bilmem nasıl söyler seni.

Duydum ki vermişler yâri,
Gitmeden görseydim bari,
Çok uzaktaymış diyarı,
Gurbet beter eyler seni.

Töre, töre, töre, töre...
Seni çalarım yerlere...
Tekrar doğsam milyon kere
Dilim durmaz söyler seni.

Tek başıma bu töreyi,
Gücüm yetmez yıkamam ki.
Yüreğimdeki yarayı,
Parça parça dikemem ki...

Davul zurna ile gittin.
Geçmişini nasıl terk ettin?
Gittin de zannetme bittin..
Türkülerim söyler seni...

Gidince yarin neşesi,
Kaçmış. Artmış endişesi...
Yüreğimin baş köşesi,
Küt küt atar söyler seni...

Neyler seni, neyler seni?
Hal bilmeyen neyler seni?
Sol yanımdaki kıpırtı
Bilmem nasıl söyler seni.

Duydum ki üzmüşler bir gün
Oldum öz yurdumda sürgün

Dargınım ben sana dargın
Zalim heder eyler seni

Gel desem gözlerin fersiz,
Üzölmüş yüzlerin nursuz
Tatlı dilin olmuş arsız.
Seni seven neyler seni?

Zalim eşinden boşanmış,
Öyle zor günler yaşanmış,
İki çocuk perişanmış.
Herkes her gün söyler seni

Dediler ki yar geliyor.
İki çocuk bir geliyor.
Çektiklerim zor geliyor.
Garibanın neyler seni?

Köyün önünde beklerim
Beklediğimi saklarım.
Ben seni nasıl koklarım
Koklamışlar beyler seni...

Demedim ki demedim ki.
Babandan istemedim ki.
Ben bunu bilemedim ki.
Şimdi yarin neyler seni?

Zorla verdiler diyorsun.
Güle güle gidiyorsun.
Şimdi bana ne diyorsun.
Deli gönöl neyler sen?

Oturup dertleşsek önce
Dilim tutulur görünce
Hayal kursak ince ince...
Hayallerim neyler seni?

Başlamadan biten dünyam...
Dertten derde atan dünyam...
Böyle ettin utan dünyam...
Çağlar her dem söyler seni...
Mehmet Ali ÜNAL kardeşime...

İbrahim Cuma

Bir Sevda Hali...

Sabah erken kalkıp yoluna düştüm.
Ey yar meşk yolunu düşte görmüştüm.
Virane gönlümle yeniden coştum.
Gördüğüm herkese adres sormuştum.

İnsanların dünya telaşı vardı.
Lakin beni başka bir telaş sardı.
İzin sürdüğümü kimler anlardı?
Mahallin bilmeden hayal kurmuştum.

Yolun yüce idi sevgili yârim.
Üç günlük dünya da, benim diyarım.
Canımı canana sunmaktır karım.
Ezelden ebede sana varmuştım.

İsterim her zaman peşinde bir kul,
Lütfet ki açılsın önümde bu yol.
Aşığım ben sana bunu böyle bil
Halim sorar isen hakka durmuştum...

İbrahim Cuma

Bizim Eller

Terzi tıraş, berber gömlek yaparsa
İnsan yoldan patıkaya saparsa
Tabiatın düsturundan koparsa,
Gel görelim bizim eller ne olur?

Hamiyete, işe ayrı bakmazsak,
Liyakate, eşe ayrı bakmazsak
Gerçeklere, düşe ayrı bakmazsak
Gel görelim bizim eller ne olur?

İlmi ulemaya teslim edelim.
Medeniyet meyvesini tadalım.
Hakikate hak yolundan gidelim.
Gel görelim bizim eller ne olur?

İbrahim Cuma

Bombaların Sırtı...

Güzel günler beklenir hep; yarını düşleyince
Ümitsizlik başlar hemen, baharda kışlayınca
Bombaların sesi gelir, savaşlar başlayınca
Savaşlara ne gerek var, ilkbaharın martında
Çocukların hayalleri, bombaların sırtında...

Özgürlüğün yapı taşı, petrolden olsa gerek,
Dünya kan gölü oluyor, petrol için giderek,
Çocuklara bomba değil, güzel yarınlar vererek...
Bombalara ne gerek var mutluluğun şartında?
Çocukların hayalleri bombaların sırtında...

Sanki bu işin özeti, arz-ı mevut planı.
Barış götürülecekmiş, bu da onun yalanı.
Müslümanlar görmüyor mu, çevremizde olanı?
İsrail'in ne işi var nevrusun tam martında?
Çocukların hayalleri bombaların sırtında...

İbrahim Cuma

Boşuna

Yaz güneşi geçer geçmez bu ele,
Kış gününde sırtımızı dayadık.
Yaprağını dökse gönül goncamız,
Sevgimizle renkten renge boyadık.

Kışlar soğuk olsa gönlü dondurmaz.
Yaz yağmuru aşk ateşin söndürmez.
Bahar yeli taştan kalbi kandırmaz.
Güz gülünün bahar aşkı boşuna...

Amaç ısınmaksa mevsim fark etmez.
Gece donsa, güneş haktan çark etmez.
Can terk etse gönül hakkı terk etmez.
Beden cana sitem etse boşuna...

Yağmur yağar rahmet taşır sırtında.
Hak aradık poyrazın en sertinde.
Sarp dağlara kardan örtü örtün de,
Çöl dağının ihtişamı boşuna...

Gün açınca, çiçekler hepten açar.
Kelebekler aşk şerbetini içer.
Göçmen kuşlar aydınlıklara uçar,
Gece baykuşlarla dolsa boşuna...

Hakan haksız olsa hakkı örtemez.
Hakkın hukukunu hâkim yırtamaz.
Hakikati altın külçe tartamaz.
Haksızlığı tona vursan boşuna...

İbrahim Cuma

Cahilim, Öğrenemedim

Nalbanda uğrayıp istedim ilim;
Bir çivi gösterdi, bir nal gösterdi.
Cehlimi kavrayıp anladı halim;
Bir tavı gösterdi bir pul gösterdi.

Hocam kalem kağıt al göster dedim.
Bilmediklerimi bil göster dedim.
Yordam yöntem bir de, yol göster dedim
Bir kavı gösterdi bir çul gösterdi.

Kavla ateş yakıp ufkumu açtı.
Tavda döveceği demiri seçti.
Çulu ata koşmak, hele çok güçtü.
Bir nevi gösterdi, bir ful gösterdi.

Hocam işin zormuş, beni aşılıyor.
Gözden kaçtı sırrın, akıl şaşıyor.
Senden ilim alan nasıl yaşıyor?
Bir evi gösterdi, bir mal gösterdi

İbrahim Cuma

Çare Bulunmaz...

Kış bitsin diyorken, yaz geldi geçti
Çamur bitsin derken, toz geldi geçti...
Zorda bırakanlar vız geldi geçti...
Hayat gelip geçer, çare bulunmaz...

Çılgın olsam derdim, yaş geldi geçti.
Çocukça oyuna hevesim kaçtı.
Kızım olsun derdim gelinlik seçti.
Hayat gelip geçer, çare bulunmaz.

Gücüm yettiğince umut yıkmadım.
Muhtaç olanların canın yakmadım.
Durmadan çalıştım keyfe bakmadım.
Hayat gelip geçer, çare bulunmaz.

Ölüm varsa bir kalp kırmaya değmez.
Zulüm olan yere hiç rahmet yağmaz.
Hele haksızlığa, kimse baş eğmez...
Hayat gelip geçer, çare bulunmaz.

İbrahim Cuma

Çıtı Pıtı Çıtırık

Çıtı pıtı bir kızım var.
Dört yaşında yıldızım var
Diyeceğim bir sözüm var
Çıtı pıtı da çıtırık,
Çıtı pıtı kime kırık.

Kırıtarak gelene bak,
İşve, cilve gülene bak,
Onu görüp solana bak..
Çıtı pıtı da çıtırık,
Çıtı pıtı kime kırık.

Yol üstüne yığılan var.
Darmadağın dağılan var.
Nefesiyle boğulan var.
Çıtı pıtı da çıtırık,
Çıtı pıtı kime kırık.

Mahmur görünür bizimki!
Bakmamaya ne çözüm ki?
Ne kara benim yazım ki?
Çıtı pıtı da çıtırık,
Çıtı pıtı kime kırık.

Tepeden bakar yıkar bu
Ne canlar yıkıp yakar bu,
Kız senden çıkar, çıkar bu...
Çıtı pıtı da çıtırık,
Çıtı pıtı kime kırık.

İbrahim Cuma

Çoban Neylesin?

Güçlü eller adaleti oylasın
Metrik hesaplarla hakkı paylasın
Hak yolunda herkes doğru söylesin
Çakal içerdeyse çoban neylesin?

İlmi seferber et, adil bir hizmet
Dört kitap önerir ilimle servet
Güzel günler için olmazsa niyet
Çakal içerdense çoban neylesin?

Paylaşmak başkadır tamah bir başka.
Paña biçilemez kalpteki aşka
Tek yürek olmayı bir bilsek keşke
Çakal içerdense çoban neylesin?

Sevgili çocuklar kıymetli gençler
Yurda göz dikenler pis ve iğrençler
Birliğe bedel mi, altınlar tunçlar
Çakal içerdense çoban neylesin?

Memleketim ilmek ilmek işlendi.
Tek dişli canavar erken dişlendi.
Şairin dilinde söz gümüşlendi,
Çakal içerdense çoban neylesin?

İbrahim Cuma

Değişim şart...

Değişmeyen insanlar vardır...
Hiç değişmeyen...
Olay örgüsüyle,Zamanla, mekanla....
Hatta bu zincir içinde,
Değiştiğinin bile farkına varamayan...
Suyun akışına kendini bırakıp,
Bu akış içinde;
Kendisi, bir türlü akamayan.
Hatta,
Değişimi fark etme korkusuyla,
Suyun kenarına bile bakamayan...
Değişmeyen insanlar vardır...
Değişen her şeye gözlerini yumup,
Bir kere ürettiği dünyasından
Bir türlü çıkamayan.
Bir çift sözüm var onlara...
Değişim şart...

İbrahim Cuma

Değiştik

Bizi dosta değil, zamana sorun...
Zaman da değişti, biz de değiştik.
Derin derin çalan kemana sorun
Keman da değişti, biz de değiştik.

Saçın simsiyahtı diyen dostlarım,
Eski bildiğini sayan dostlarım,
Gönül goncamıza kıyan dostlarım,
Kıyan da değişti, biz de değiştik.

Birlikte oynayıp güldüğümüz dün,
Hatırı kalmadı bak artık bugün.
Nefsin ateşinde yaktığın yükün,
Duman da değişti, biz de değiştik.

Bak kırıştı yüzler, gözlerin fersiz.
Eski muhabbetler şimdi yetersiz.
Belki biz değil de zaman kadersiz
Mekan da değişti biz de değiştik.

İbrahim Cuma

Deli Mavi

Gökler mi solgun? Eyvah!
Sundurma mı örter göğümü?
Al gölgeni üstümden, alamam nefes,
Matem çöker gurup vakti gözlerime...
Dostluk mesafe bilmez deli mavi. Hey!
Ufaksuz bırakma mahzun gözlerimi
Muhakkak o zaman gönlümde yerin.
Ver! Engel tanımadan rengini üzerime...

Özlemler renginedir... Gri deme, sus!
Lüzum var mı şimdi kurşun yüküne?
Yosun rengi de olmaz! Maviyle gel...
Rumuz da koyma gel ulu orta!
Mmm! Ulu orta bekliyorum...

İbrahim Cuma

Dünya Gurbeti

"Ya rabbi!
koşkocaman dünya gurbetinde,
sağım solum riya,
sağım solum iftira,
gıybet, kavga, savaş...
Müslümanlar zulüm görüyor ya rab,
Müslümanlar seni arıyor.
Senin vatanına döndük yüzümüzü,
hıçkırıqlarla sana geliyoruz yarabbi.
Affına sığınmak için sana geliyoruz."

Şöyle baktım dört bir yana
Sağım solum gurbet imiş.
Koca dünya her insana,
Aşka giden şerbet imiş.

Yarlık yokluk iki halli
Aşık belli, maşuk belli.
Bu yeryüzü hak temelli.
İki telli gurbet imiş.

Hak yolunda usta çırak
Olamaz ki haktan irak
Dünya, cennete bakarak
Allı pullu gurbet imiş.

Yönümüzü o vatana
Döndük geliyoruz sana.
Dünya denen ülke cana
Uzun yollu gurbet imiş...

İbrahim Cuma

Eften Püften

Vay be güzelim dünya...
Sende yaşamak bir başka;
Senden ayrılmak başka...
Birileri tarumarken, öbürü gelir aşka.
Birilerine göre yalancı,
Birilerinin baş tacı olan dünya...
Yoluna serilen hayatları bir bir taşıyan sen;
Daha güzel günleri arayarak
Gün be gün yaşayan ben.
Dedem hey gidi heyyy..diye başlardı sözüne;
Çocuğum düpedüz yabancı özüne.
Çok çabuk değişiyor beden;
Ancak dün de benim,bugün de ben.
İşsizlik narasıyla kiminin küfürüne
Kimi gün be gün işte,
Elde var sıfırına.
Kazansa ne olur sanki! meteliği, mangırı
Evde kadın dırdırı, çocuk zırzırı
Yolda komşu gırgırı
Ne kaldı geri
O an düşünüyor insan... Ulannn...
Feleğin beş parmağının izi mi geriye kalan.
Bu dünya yalan, Bu dünya yalan
Üsküdarı geçmiş
Atı alan...
Biri pavyonlarda..
Akşam sekiz sabah beş vardiyasına
Sabaha karşı yarı ayık dalmış hülyasına
Diyecek yok yaşadığı dünyasına
Günübirlik sevdasına
Leylasına...
Ohhh yavrum ohhhh....
Kazansın baban, sen de aban..
Hiç yok mu senin kazanmaya çaban
Heyy gidi hey balaban...
Güzelmış araban...
Başka bir sayfasında hayatın
Ne çok düşleri, olur olmaz, zevatın
Bir günlük izinle evde karıya çalım satın
Kederi öylece atın, atın
Ve durmadan yatın...
Keyif çatın..
Amaaaannn... Bu ne beehh...
Eften püften, saçma sapan ve zırva...
Biri mutlu biri gezen kadavra
Bu hayattakiler palavra...
Bunu kavra...
Mavra, mavra...

İbrahim Cuma

Eşimle Bir Ömür

Anlamalı bakışın yakışmış gülüm.
Gözlerine nasıl bakabilirim?
Sensizlik bu cana öyle bir zulüm,
Gönlüne ben nasıl akabilirim.

Böyle başlamıştı duygu rüzgarım
Yarına ekilen sevgiye varım
Rabbimden mutlu bir yuva umarım
Karşına bu sözle çıkabilirim

Göz bulutlarımdan şimşekler çaksa,
Sağanağa dönüşüp gönlüne aksa,
Seni serinletse, beni de yaksa,
Bir ömür gözyaşı dökabilirim.

İnsaf et bu yaşlar sevinçten olsun.
Lütfünle yüreğim huzuru bulsun.
Bir sözünle bir can daha kurtulsun
Sözüne canımı atabilirim...

Bak söz verdin şimdi, düşünümüz var.
Damla damla hayal yarına akar.
Teslim al kalbimi ey sevgili yar.
Bu ömrü peşine takabilirim.

Artık senin oldum, sen de benimsin.
Hayata tutunan güçlü yanımsın
Gönül tahtımdaki yüce hanımsın
Yarına huzurlu bakabilirim.

Şimdi iki oğul, bir kız bir de biz.
Uzak olsun kem söz, nazar olan göz
Rabbimden mutlu bir hayat dileriz
Yarınlara güller dikebilirim.

Şimdi çocukların mürüvvetini
Nasip etse rabbim bu servetini
Bilmediğim ömrün akıbetini
Rabbimin izniyle çekebilirim.

İbrahim Cuma

Ey gençler!

Mart kapıdan baktırır; Çanakkale martında.
Tek yürektir milletim kurtuluşun şartında.
Umutlar dile gelir, Dumlupınar sırtında.
Ey gençler! Vatanımız ilkbaharda doğmuştur.

Çanakkale martında çılgın esen bir rüzgar
Yurda oksijen verip kahpe oyunu boğar
Ardından doğan güneş, o gün umutla doğar
Ey gençler! Vatanımız ilkbaharda doğmuştur.

Samsunun mayısında çiçek açar umutlar
Erzurum Sivas derken göçtü kara bulutlar
Nisanda kutlu meclis doğum gününü kutlar
Ey gençler! Vatanımız ilkbaharda doğmuştur.

Yirmi üç Nisan günü yağmur gibi çocuğum,
Damla damla yarına olur nazar boncuğum.
Onlar ilkbaharımda, en güzel tomurcuğum
Ey gençler! Vatanımız ilkbaharda doğmuştur.

İlk baharın ilk yazı berekettir her zaman.
On dokuz mayıs günü gençlerime armağan
Emanettir sizlere geçler bu cennet vatan
Ey gençler! Vatanımız ilkbaharda doğmuştur.

İbrahim Cuma

Filistin

Yıllar yılı bağrımızı dağlayan
Bir yaradır hep kanıyor Filistin!
Bomba yağan diyarda kan ağlayan
Bir yangındır ve yanıyor Filistin!

Gövdesini siper edip zulüme,
Gencecik bedenler gitti ölüme...
Gafiller göz yumdu bu kör düğüme
Siyonizm'e adanıyor! Filistin!

Ümmeti ümmete kırdıran güçler,
Yüzyıllardır ümmet kanına açlar.
Bu yaraya derman olmaz ilaçlar.
İslam İslam budanıyor Filistin....

İspanya'da, Almanya'da Rusya'da,
Mazlum iken zalim oldun dünyada,
Siyonizm'le gördüğün o rüyada,
Günden güne paylanıyor Filistin.

Ah! Osmanlı, gönüldesin, serdesin...
Ümmet zulüm görürken sen nerdesin?
Sen olmazsan zalime kim dur desin?
Geçmişini hep anıyor Filistin..

Filistin ki, ümmet için imtihan...
İmtihani geçmeli her Müslüman.
Affolur mu bu zulüme göz yuman?
Bayrak bayrak sallanıyor Filistin...

İbrahim Cuma

Gafilin Gözyaşları...

Artık köpürme, çekil kabuğuna deniz...
Toprağında gözyaşları olabilir!
Son sözümü söylemedim bak henüz,
Çekilersen hıçkırık son bulabilir...

Dalga dalga geldiğinde,
Köpürerek git!
Yeter!
Zaten senin her gelişin,
Ayrılışından beter...

Bak yine geliyorsun!
Gelme!
Gelme!
Kumsalına akıtılan
Gözyaşlarını alma...

Yanar sonra yüreğin...
Tuzludur göz yaşları,
Diyar diyar gezersin,
Tanır göçmen kuşarı...

Göçmen kuşları tanır,
Ben gibi gafilleri...
Gülerler sonra sana,
Ararsın sahilleri...

Dövme o zaman...
Köpüre köpüre dövme duygularımı!
Çekil git kabuğuna,
Şere serpe bırak ve git!

Yoksa görmüyor musun?
Gafilin biri var kumsalda...
Gözyaşı sindiriyor kumsala gelgitlisinden.
Onun da gelgitleri sen gibi.
Onu da görme aşına olsan da...

Yalnız göz yaşlarını al.
Hıçkıra hıçkıra git...
Götür hıçkırıklarını
Gafilin göz yaşlarına dokunma gurup vakti.
Ve dönme sabaha...

Dönme ki!
Dönmesin gözyaşları gafilin...
Bu sırrı anma ki
Sinmesin gözyaşları sahilin...

İbrahim Cuma

Gazi, Fatih Gökkaya İçin

Fatih'im, ülkemin puslu yolunda,
Gazilik makamın hayırlı olsun.
Dostların bekliyor nahır yolunda,
Dostlara hayırlı haberin gelsin.

Zor şartların zorlu halini gördük.
Felek çemberinde feleği yorduk.
Güzel günler için hayaller kurduk.
Dostlara hayırlı haberin gelsin.

Okuldan gelince, davarı güttük
Kiriştekin oynadık, gülleler üttük
Harçlık yok demedik biz simit sattık.
Dostlara hayırlı haberin gelsin.

Anan baban eşin kaygıyla bekler.
Yavruların senle gün görecekler
Dua ile çarpar şimdi yürekler.
Dostlara hayırlı haberin gelsin.

Geri dön de tek tek hain temizle.
Oyun olmaz göster bu ülkemizle
Memleketin zor yükünü omuzla.
Dostlara hayırlı haberin gelsin.

Rabbim gazimizin derdine şifa.
Çocukluktan beri sürmedi sefa.
Evlatları için can ver bu defa.
Dostlara hayırlı haberin gelsin...

İbrahim Cuma

Geceler...

Geceler...
Boğun yüreklerin yarasını,
Aydınlık sağın sabaha dek...
Her sağım boyasın,
Boyasın da ağartsın
Zifiri karanlık karasını...

Geceler...
Karardıkça sığınılan,
Sığındıkça kahredilen mekan...
Yorgun sevdaların prangası mısın?
Bağlandıkça yürekleri yakan...
Bağlandıkça şimşek gibi çakan...

Geceler...
Karanlığı kadar masum,
Karanlığı kadar bahtiyar...
Büyük aşkların sessiz sığınağı,
Aşkların tarihi kadar ihtiyar...

Geceler...
Suskunluğu kadar sırdaş,
Derinliği kadar büyük...
Bilinmez ki müsebbip,
Karanlık mı?
Sevdalar mı yük...

İbrahim Cuma

Gençlik

Yüreğin ateşinde sevgi erir, ve donar.
Özlemler buhar olur Mayıs yazı deminde...
Gözlerin buğusuyla şimşekleyen bulutlar,
Yine biten bir aşkı beklentisizce kutlar.

Hayaller yudumlarken yarınların düşünden
Yorgun düşer vücudun, bu yutkunma işinden...
Faturası ödenmiş gençliğin cümbüşünden
Yine biten bir aşkı beklentisizce kutlar.

Günün derin yerinde yere basmaz yüreğin
En yüce dalgalarda onsuz esmez yüreğin
Durgunluk gizeminde yine susmaz yüreğin
Yine biten bir aşkı beklentisizce kutlar.

İbrahim Cuma

Gurbet İşçileri

Bir kat yatak ile bir kese tütün.
Alıp ne hayaller peşine düştük
Gurbete gitmesek halimiz çetin
Nerden çağrıldıysak oraya koştuk

Nerde inşaat var orda amele
Buz gibi demirler ördük temele
Alıp kerpeteni çekip besmele
Yevmiye hak edip mutlu olmuştuk.

Yağmur yağ olmasa, keseri alıp
Örülen demire yapardık kalıp
Yanık sesimizle türküye dalıp
Sıla özlemiyle hayal kurmuştuk.

Kalıbı çatinca döktük betonu
Var mıdır bilmem ki bu işin sonu
Her günün sonunda yakıp tütünü
Sılayı arayıp hatır sormuştuk.

Soğuk betonlarda serili yatak
Üstüne uzanıp bir keyif çatak
Feleğin bizlere vurduğu kötek,
Dertleşip uykuya öyle dalmıştık.

Kimi evli barklı çocuğun özler.
Hanımın sitemi içinde sızlar.
Çocuklar babasız bir tat almazlar.
Bayramdan bayrama izin almıştık.

Çocuklar okusun rezil olmasın,
Feleğin tokadın bizden bilmesin
Hiçbir çocuk böyle yetim kalmasın
Bizler hayattayken yetim vermiştik.

Rabbim ekmeğimin peşine düştüm
Ne düzgün bir baba ne de bir eştim.
Kaderin peşinde ne dağlar aştım
Bu fakir hayattan kurtulmalıydım.

İnşaat ehlinin halleri böyle
Haberleşemedim bu ay da köyle
Gidersen o yâre bir selam söyle.
Eşten dosttan böyle haber almıştık.

İbrahim Cuma

Güzel

Al garibin çiçeğini,
Sevene hor bakma güzel.
Aşıkların yüreğini,
İnsaf eyle yakma güzel

Çiçeğin dili doğaldır.
Sevgiliye arz-ı haldir.
Hal bilmeze aşk zevaldir.
Bu dili sen yıkma güzel...

Aşıkların hali nice.
Sevilenler candan yüce.
Can dayanmaz ki bu güce
Canı sen bırakma güzel...

Sevgi öyle su misali.
Tertemiz bir duygu hali.
Bunu bilir tüm ahali
Boz bulanık akma güzel...

İbrahim Cuma

Güzelsin...

Güzelsin...
Bu sebeple özelsin.
Çevrendeki gariplere insaf et de,
İnsafınla onların da, moralleri düzelsin.
Aşk sevende güzel; can bedende güzel
Bil ki çaresizlik, kaybedende güzel
Sensiz geçen her bir güne
Sabreden de güzel.
Ben de güzel...
Bende güzel...
Aşk sevende güzel...
Böyle güzel sevgilinin,
Sevgisin öven de güzel
Bunu bil sevgili! Sen de güzel...
Sende güzel, sevgine güven de güzel...

İbrahim Cuma

Hak, Bilenin Hakkıdır

Biz birliğe saf tutarken
Husumeti hak bilenler!
Unutmayın gün batarken;
İyi güler son gülenler...

Hakkı bilmese de yapın
Hakka açılacak kapın.
İsterseniz haktan sapın!
Hakkı bilirmiş bilenler...

Zalimi Allah affetmez,
Terörü kimse unutmaz
Bil ki bu iş maya tutmaz
Affetmez haksız ölenler.

Eğer yeter ise çapın,
Hakkı bil ve hakka tapın!
Faydasın bulur bu hapın...
Doktoru haktan olanlar...

Herkes sever bu vatani,
Düşman bekler her hatanı,
Kanlı kefenle yatani,
İncitmez hakkı bulanlar...

Kardeş kardeş yaşamak var.
Başı cepte taşımak var.
Kör yarayı kaşımak var,
Kaşımaz haktan olanlar...

Aşağılıktan aşağı,
Semiz atlara kaşağı,
Emperyalizmin uşağı
Olurmuş hakkı çalanlar...

Başbaşa karşı gelemez
Bu millete nam salamaz
Yeryüzünde yer bulamaz
Kayboldu karşı gelenler...

İçimizde hayın varsa,
O zaman yıkar, yıkarsa
Bizden çıkar ne çıkarsa
Baş verir başka yılanlar

Türk'ü, Kürt'ü, Çerkez'i bir
İnsani değil ki kibir
Leke tutmaz asl-ı kebir
Aslına layık kalanlar...

Arz-ı mevut, arz-ı mevut,
Parçala yut, parçala yut...

Hakkın olur hakk-ı sükut
Doğru olur tüm yalanlar...

İbrahim Cuma

Hakka Yalvarış...

Kadere hakimsin, varlık nedenim.
Acaba günahım nedir ki benim
Nefesime bile, hükmetmeyenim
Senin zaten bu can, fani bedenim

Eninde sonunda yollar sanadır.
Ruhu tenden kopan kullar sanadır.
Lale, sümbül bir de güller sanadır.
İşte sana teslim, yani bedenim.

Ben miyim hasta kul? Müsebbip mi sen?
Emrine amade zaten bu beden...
Ne olur günahım, sen ol affeden
Mülk de sana teslim işte bedenim

İnsanlar dünyaya misafir gelmiş.
Yalan dünya bize, bir gurbet elmiş.
İnilen duraktan Azrail almış,
Mahşerde verilen yaşta bedenim.

Yarabbi kulundan al hırsı verme!
Altın, akçe, para; mal hırsı verme!
Nefsinin kölesi kul hırsı verme!
İşte son yatılan taşta bedenim...

İbrahim Cuma

Hayata Tutunmak

Gerçek... hiç yanlış olur mu?
Çalışan darda kalır mı?
Şendeleyip düşmek var da;
Düşmeyen hakkı bulur mu?

Hayata öyle tutkuyla,
Tutunmalı pençe pençe...
Her animıza katkıyla,
Yaşamak düşer her gence...

Bu toprağa tırnak tırnak,
Var gücüyle iz bırakmak,
Gerekirse o güneşi
Lamba yapıp göğe takmak...

Hayat bedava mı olsun?
Yanında da kahve gelsin!
Hal bilenler kendi bilir,
Hal bilmeyenler de ölsün.

Var mı böyle bir mutluluk
Böyle hayat, nede soluk
İyi, kötü, namert ve mert
Bu dünyada hayat buluk...

Ne basite almaliyiz,
Ne altında ölmeliyiz,
Her dem kıymet bilmeliyiz
Ve.. Daima sevmeliyiz...

İbrahim Cuma

Hazan mı yoksa?

Gökyüzü utangaç,
Yapraklar solgun...
Boynu bükük dağların,
Havası durgun.

Hazan mı yoksa?
Kış mı geliyor?
Yemyeşil dünyanın,
Rengi soluyor...

Sesi kısık pınarların,
Kuşlar nerede?
Tilkiler öksüz geziyor,
Sahipsiz derede...

Bende de aynı mevsim,
Gözlerim dolgun.
Aynalardayım şimdi,
Benzim solgun...

Gözüm pencerede,
Cephemde yollar.
Benim yalnızlığımı,
Acep kim kollar?

Hazan mı yoksa?
Kış mı geliyor?
Sensiz bakan göze,
Yaş mı geliyor?

İbrahim Cuma

Hizmetkâr Olmak

Görev rozetimi gönlüme taktım.
Safsataya değil işime baktım.
Yaptığım her işten alnım ak çıktım.
Hakkın yarattığı hizmetkar kulum

İbrahim Cuma

Ilgaz Türküsü

Düziçi'nden Ilgazlara
Gelinir mi gelinmez mi?
Evde halden bilmezlere
Kıymetimiz bilinir mi?

Delinir mi, delinir mi?
Ilgaz dağı delinir mi?
Yalçın dağların yüreği
Ortasından bölünür mü?

Tüneli delen işçiler
Çalışırken piknikçiler
Başka işi bilemem de,
Mangalçıyken teknikçiler.

Yağmur yağarsa yevmiye
Boşa gider acep niye
Boş kalanlar gün boyunca
Özlem duymazlar mı köye

Tünel uzun yıllar alır,
Kıvrım kıvrım yollar alır.
O yâri er alamazsam
Geç kalırsam eller alır.

Delinir mi, delinir mi?
Ilgaz dağı delinir mi?
Yalçın dağların yüreği
Ortasından bölünür mü?

Çizgi beyaz yolu kara
Tünel açmışız dağlara
Yâre yolumuz çıkmazsa
Kara bağrım olur yara

Çankırı'dan Kastamonu
Var mıdır bu yolun sonu
Rampasına can dayanmaz
Yük çekenler bilir bunu...

Delinir mi, delinir mi?
Ilgaz dağı delinir mi?
Yalçın dağların yüreği
Ortasından bölünür mü?

İbrahim Cuma

İslahiye'm

İslâhiye'm beş vilayet arası
Antep'ten Hatay'a yol İslâhiye'm
Üzüm, incir, biber ekmek parası
Kiraz, nar, elması bal İslahiye'm

Sekiz yıl önceydi hizmete geldik,
Gün oldu üzüldük, gün oldu güldük.
Biz seni gerçekten memleket bildik.
Gidiyoruz hoşça kal İslahiye'm

Davullar çalınır neşesi kalır.
Düğünde ağalar yerini alır.
Yani İslahiye'm keyfini bilir
Kaşo'yla davulu çal İslahiye'm

Fevzipaşa Hanağzı'nın yeline
Hınzırlı'nın kıvrım kıvrım yoluna
Tahtaköprü barajının gölüne.
Yolum düştü benimle gel İslahiye'm.

Yesemek'te gördüm büyülü taşlar,
Tanrılar, Figürler ve aslan başlar...
Böyle Haydar Emmi'yle arkadaşlar
Ününü dünyaya sal İslahiye'm

Şahmaran dağından Tilmen'e kadar,
İslahiye'm her yerin tarih kokar.
Saymaya çalışsam daha neler var...
Ziyaret merkezi ol İslahiye'm

Kayabaşı Hasan Lök başka güzel
Ova beldeleri kendine özel
İdilli, Köklü'ye pikniğe bir gel
Hafta sonu keyfi al İslahiye'm

Anlatmakla bitmez başka bir diyar
Giden eksik kalır kalan bahtiyar
İslahiye'm altın, yirmi dört ayar.
Bizdeki anısı bol İslahiye'm

Çalıştığım yıllar hizmetle geçti
Bu hizmet başımda altın bir taçtı
Velhasıl görevim ufkumu açtı
Hizmetim mutlu bir hal İslahiye'm

Hizmetimde asla kusur etmedim.
Eğer işim çoksa o gün yatmadım.
Koltuğa gerilip keyif çatmadım.
Anılarım sende bil İslahiye'm

Bilen bilir bilmeyen kendi bilir.
Biraz insaf varsa kendine gelir.

Sağlam dostlar gönlümüzde yükselir.
Gönlümde yerini bul İslahiye'm

İbrahim Cuma

İslam Bunun Neresinde?

Allah kula akıl vermiş, Kul tövbeyi bilsin diye.
O Hak peygamber göndermiş, kul ahrette gülsün diye.
Ol Muhammed yol göstermiş, Hak yolunu bulsun diye...
Kul yolundan sapar ise, İslam bunun neresinde? ,

Dini dile dolamakla, Müslümanlık olur mu ki?
Tükürdüğün yalamakla, Kul Allah'ı bulur mu ki?
Uç kuruşluk menfaate, rabbim unutulur mu ki?
Kul unuttur sapar ise, İslam bunun neresinde?

Namaz kılıp oruç tutmak, zekat verip hacca gitmek,
Kelime-i şehadeti, hepsine anahtar etmek...
Hem dünyanın hem ahretin, her an hayalini gütmek...
Boş hayaller kurar isen, İslam bunun neresinde?

Allahın rızası için ibadeti etmek gerek,
Yoldan sapan bir kul olmak, dayanır mı buna yürek?
Kul rızası kazanmaya, çalışana da bildirek...
Kula kulluk eder isen, İslam bunun neresinde?

Dünyada yer edinmedim, İbrahim'im, namım yoktur.
İbadetim azdır rabbim, düşündükçe gamım çoktur...
Yalvarırım rabbim sana, yalvarmak kuluna haktır...
Yalvarmayıp yakarmasak, İslam bunun neresinde?

İbrahim Cuma

İyi Ol Bugün

Geçici makamda bu halka şevkat,
Koltuğun hakkıdır sevabı kat kat...
Vatan evladıysan elinde fırsat...
Garip gurebanın beyi ol bugün...

Parlasın başında imanın nuru,
Hizmet heyecanı, hizmet gururu
İki çift lafım var, yılmadan yürü.
Çorak toprakların suyu ol bugün.

Güçsüze el ayak, güçlüye kardeş,
Zalimlere kalkan, haklıya bir eş...
Hak yolunda giden herkesle birleş
Masum umutların köyü ol bugün...

Halka kazandıran tüm yolları aç.
Yurdu mamur etmek olmalı amaç.
Dertlilere derman hastaya ilaç,
Yorgun fikirlerin çayı ol bugün...

Bilerek bir insan etmemeli ah,
Yetim boynu bükük gezerse günah,
Kulluğuna sadık olduğun Allah,
Razı olur senden iyi ol bugün

Taş yerinde ağır yerini hep bil,
Zarar vereceğin meydandan çekil.
Kazanç mutluluksa sermayen akıl
Seven gönüllerin payı ol bugün...

İbrahim Cuma

İz Bıraktınız.

Kaderimiz çekeriz.
Severiz aşk ekeriz.
Yeter be! olma keriz.
Gözü kara bir eriz
Zamanına bırak iz.

Güçlüsün, adilsizim.
Zannetmeyin dilsizim.
Memleketsiz ilsizim.
Farkımız yok ben sizim
Kaybolmayacak izim..

Zannetmeyin kaçarız.
Ufkunuzu açarız,
Ne padişah ne çarız
Namus biziz, biz arız.
Sanata kalsın bu iz.

İbrahim Cuma

Kahpe Oyun...

Garbı saran kahpe, sinsi planlar,
Ümmeti sömüren dinsi yalanlar,
Bunu farkederek, ki alem-i İslam,
Zulmedilen başka, başka solanlar...

Gidenler can mıdır, akanlar kan mı?
Şu göğsüne yükselen nur mu, insan mı?
Şehadete şahit, ki cümle alem...
Mehmedin bu azmi zulme isyan mı?

Sömürene uşak bu teröristler,
El ele verirse mutlak biter.
Dört baştan sarmışlar, ki millet görür...
Ümmete oynanan bu oyun yeter!

Kimi içimizde yara açıyor,
Kimi yakalanıp kimi kaçıyor.
Keneden haberdar, ki aziz millet!
Temizlemek için tek tek seçiyor.

Haydi, hep birlikte el ele verip
Oynanan bu kahpe, oyunu görüp
Doğruyu görürüz, ki Allah bizle,
Bu oyundan şimdi millet muzdarip.

Gayretle vatani feyizleyelim.
Yurdu hep birlikte omuzlayalım.
Terör! Terör! Terör! ki herkes bıkkın
Ya Allah! Deyip de temizleyelim.

İbrahim Cuma

Kınalı Kuzular Çanakkale Zaferi

Bir boğaz harbi ki! destanı bitmez...
Oğluma anlatsam, yüzyıllar yetmez!
Bu kutlu vatanda artık gün batmaz...
Kınalı kuzular, kanlı yazılar...
Dinledikçe her gün yürek sızılar

Batıyı donatan vahşet sarmalı
Yüzyıllarca sürdürü! Artık durmalı...
Ümmete uzanan eli kırmalı
Şahadet şerbeti, içen kuzular...
Dinledikçe her gün yürek sızılar...

Size seslenirim, barbar sürüsü!
Bu nesli silemez haktan gerisi...
Cephede gördüğün daha yarısı,
Yeşil sarıklıdan azdır arılar
Dinledikçe her gün yürek sızılar...

İbrahim Cuma

La İlahe İllallah

Vara yoğa hakimdir.
O cömerttir kerimdir.
Müminlere rahimdir.
Yerler, gökler der vallah
La ilahe illallah...

Benim rabbim muktedir,
Her türlü yürekdir.
Bilmeyenler yoktadır.
Yerler, gökler der vallah
La ilahe illallah...

Müminlerin bezminde
Aşıkların azminde
Şairin bu nazmında
Yerler, gökler der vallah
La ilahe illallah...

Hakka ve hakikate
Yönel düşme gaflete
En sonunda rahmete...
Yerler, gökler der vallah
La ilahe illallah...

İbrahim Cuma

Müjde Var...

Bir fırtına koptu, haydi ya Allah!
Hakka uçan kartallara müjde var...
Mazlumların hakkı huzur ve refah,
Solgunlaşan hayallere müjde var.

Zalimlerin hesabı var zulümle,
Bizim hesabımız akliselimle
Bir de hakkın hesabı var kadimle
Hakka dönmüş tüm ellere müjde var.

Allah'ım güç ver bu kutlu nefere,
Hak yoluna çıktı onlar sefere.
Kutlu yolda kavuşunca zafere
Allah diyen gönüllere müjde var.

İbrahim Cuma

Nahir Yolu Çocukları

Kamburların bahçesinin alt yanı
Nahir yolu çocukları yurduydu
Kıymetsizdi belki onların canı
Ama hepsi zamanının merdiydi...

Ökkeş abi mahallenin lideri
Murat Can da onun sanki yaveri
Necati, Bünyamin kalmazdı geri
Ama hepsi düzenini kurduydu.

İrfan vardı Erdoğan'ın kardeşi
Ömer, Murat, Kadir, Vedat, Ökkeş'i
Var mı bilmem bu gurubun bir eşi
Ama hepsi mahallede orduydu...

Rıza, Hacı, Yusuf, Mutlu, Dursun'u
Bunlar verdi oyunların kursunu
Zafer, Osman alamazdı hırsını
Ama Dursun hepimizi kırdıydı...

Bizim gurup, güne erken başlardık.
Kamburların portakalın taşlardık.
Koynumuza doldurup da dişlerdik.
Ama zaten bahçe çocuk yurduydu...

Boynumuza kuş lastiği takardık.
Sağa sola öyle lastik sıkardık
Daha saysam biz ne canlar yakardık
Ama kimler kafasını yardıydı...

Nahir yolu karpuzcular geçerdı.
Herkes damper arkasından uçardı
Karpuz çalan yakalanmaz kaçardı
Ama herkes karpuz yedi durduydu...

Güllemizi üçer beşer üterdik.
Ütöldüysek o gün sanki biterdik.
Üç gülleyi on liraya satardık.
Ama bunlar hepimizin derdiydi...

Kiriştekler sonbaharda çıkardı
Herkes onun dönüşüne bakardı.
Sar sar ipi, elimizi yakardı.
Kirişteğe herkes ipi sardıydı.

İlkbaharda uçurtmalar uçardı.
Bizim Sülo atla yoldan geçerdı.
Dirgen Ali Maltepe'yi içerdı.
Gökyüzünde her taraf kasnaklıydı.

Cici Musti inat ama şekerdi.
Suat her oyunda zıllık çekerdi

Hüseyin'den herkes çabuk bıkartı.
Gürkan da hep, güvercin uçurduyu...

Mıccik kelle derdik taşlardı bizi,
Küfür eder anlaşılmazdı sözü.
Deli Bülent mahallenin yıldızı
Attığı taş ne canları yaktıydı.

Karaçarlı Sarı Mehmet nederdi
Her gün üç beş tane keçi güderdi.
Çok güldürür çabucak da giderdi.
Yılmaz ile mahalleye çıktıydı

Üç kardeşlik üçümüz de bir boyda.
Hasan farklı Fatih ben ayrı huyda
Fatih güçte katlıyordu ne fayda...
İkimizi bir edip de yıktıydı

Ali gilde erkenden buluşurduk,
Tüm mahalle, o eve doluşurduk
Sessizce de kaçmaya çalışırdık.
Rabiy'abla hepimizden bıktıydı.

Adem, Musti Ali gilde hep toplan,
Hacı Kopan, Fevzi, İbo, Alpaslan
Hilmi, Hasan, Fatih, Gürkan Fati Can
Yusuf, Bekir, İsmail ve Mutluydu...

Aydınlı hacıyla keçi güderdik.
Çimmek için kepik dama giderdik.
Bundan başka neler neler ederdik...
Hepimize o günler çok tatlıydı...

Ali Paşa lambaya lastik sıktı
Ali Kaçmaz emmi bu işten bıktı.
Bir daha yapınca sopayı çekti!
Tuttuğunu sağa sola yıktıydı...

Gürkan ile Zafer genç yaşta öldü.
Ökkeş'e askerde bilmem ne oldu
Rabiy'abla ardından hakkı buldu...
Başka bilmem daha kim rahmetliydi...

Fakirdik hiç, harçlığımız olmazdı.
Duruma baksak yüzümüz gülmezdi.
Yaşam sevincimiz hiç eksilmezdi...
Bayramlarda mutluluk kat katlıydı.

Hepimiz o günleri arıyoruz..
Günler böyle geçiyor görüyoruz.
Çabuk geçen zamanı yeriyoruz
Zaman sanki uçup giden atlıydı.

İbrahim Cuma

Olsun

Kimi büyük adam, gölgesi koyu.
Kimi gölgesinde, serindir suyu.
Bir de hazır ise yatanın çayı,
Değme keyiflere, şen olsun bugün...

Boyundan büyüğü budamak gerek.
Budayıp seneye mahsulü görek.
Bir de hazır ise yağlanmış börek,
Yağma keyiflere, gün olsun bugün...

Kimi mahsul eker hakkını bekler.
Kimi semirenin sütünü haklar...
Büyük gölgesinde yatan alçaklar,
Haybe keyiflere, han olsun bugün...

Küçük dimağlardan fikir almadık.
Fikir sahibine kara çalmadık.
Yolda bırakmadık, yolda kalmadık...
Küçük keyiflere dün olsun bugün...

Boyumuzdan büyük olmadık kardeş.
Hiçbir gün namertle olmadık sırdaş.
Baş başa verip de olup fikirdaş
Sövme keyiflere, son olsun bugün

Kardeşin oldukça dostluğun vardır.
Senle paylaştığım her anım kardır.
Dünü inkar etmek ayıptır, ardır...
Böyle keyiflere can olsun bugün...

İbrahim Cuma

On bir Ayın Sultanı Ramazan

On bir ayın sultanı ki, her günü sabır taşı,
Bir kurtuluş fermanıdır on bir ayın sultanı.
Derdi Allah olanların döktükleri göz yaşı,
Akan yaşlara dermandır on bir ayın sultanı.

Ramazanın evveli ki, rahmettir insanlara,
Ortasında mağfirettir, hak aşığı canlara
En sonunda cehennemden kurtuluş müminlere
Anlayana bir irfandır, on bir ayın sultanı.

Miraç ile peygamberin onda hakka erdiği,
Kadir gecesinde hakkın, Kuranı gönderdiği,
Kuran ile ol Nebi'nin halka huzur verdiği
Tüm canlara bir canandır, on bir ayın sultanı

Bu dünyayı hayra yorup kıyam durduk yoluna,
Sabreyledik, yüz çevirdik rabbim dünya malına.
Ey! Yüceler yücesi yar... Yardım eyle kuluna...
Nefsimize imtihandır, on bir ayın sultanı.

İbrahim Cuma

Osmaniye

“Çukurova bayramlığın giyince”
Osmaniye renkten renge bürünür.
Toroslardan, yayla yolu boyunca,
Eteklerden, sahte cennet görünür.

Biz Cebeli Bereketin mirası
Bereketli bir ovanın varisi
Gün doğusu gün batısı arası
Dağlar yayla ova kışla bilinir

Derobası tepeden mağrur bakar.
Çevreyolu Karaçayla bir akar.
Fakuşağı Korkut Ata aşikar,
İlim irfan nesillere bir onur.

Akyar, Tüysüz Toprakkale, Sazlıkta,
Zeytin dağda, narenciye düzlükte
Üretimin her türlüşü bizlik de,
Çalışkanlık bu muhitte bulunur.

Cevdetiye bir tarihin kapısı.
Karatepe kiliminde tapusu,
Çukurova beylerinin hepişü,
Üretkenlik kitabında barınır.

Kastabala, Aslantaşı bir gezin.
Sultanı var yedi küpeli kızın.
Kitabelerdeki gizemi çözün.
Bu civarda medeniyet aranır.

Hele bakın Ceyhan nehri boyuna...
Bereketle anılan her köyüne,
Bu can kurban ovasına suyuna...
Bu ovayı görenler hep yerinir.

Çona, Çardak, Tehçi, Çağşak, Dereli
Şekerdere, Serinova, Gebeli...
Bu vadide sağlam köyler sıralı
Yaylaları gören cennettir sanır.

İssızca Kayalı yanında Çağşak
Sirtında al mermer, göğsü al bayrak...
Köylerin üçü de temiz ve berrak.
Gezenler buranın hayranı olur.

Osmaniye cesur yiğit diyarı,
Şalgam, pamuk, fıstık, simit diyarı.
Vara kazanç yoğa umut diyarı,
Osmaniye'yi görmeyen aldanır.

İbrahim Cuma

Osmaniye Şehitlerine

Şahadet şerbeti sağanağında;
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.
Evlatlar yatıyor cennet bağında;
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Şahadet müjdesi geldikten beri,
Bu ne sağanaktır nasıl zemheri?
Bir ayda altıncı şehit haberi,
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Ali'nin ardından Mehmet yetişti,
Hüseyin ve Fatih hakka kavuştu
Muhammet'le Ali de şehit düştü.
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Be ağustos ayı, ağustos ayı
Kasıp kavurmasın Çukurova'yı
Analar bağlamasın kara yazmayı
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Kimi babasının ardından baktı!
Ana, baba, eşler ağıtlar yaktı!
Bacının kardeşin dermanı yoktu
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Kardeşi kardeşe bu kırdıranlar,
Bilsin ki vatani bekler aslanlar.
Hakkı arzulayan o kutlu canlar!
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Bilsinler bu millet doğuştan asker.
İslam'ın askeri şahadet ister.
Bu yolda ölürken, Alla hu ekber.
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

Üç ağıttan sonra yazmam demiştim.
Yazıp moralleri bozmam demiştim.
Naçar anaları üzmem demiştim.
Başı dimdik olsun Osmaniye'min.

İbrahim Cuma

Osmaniye'nin Kurtuluşu

Şu nur dağlarının Cebel elleri,
Düşman işgaline boyun eğemez.
Fransız, Ermeni kem emelleri,
İman dolu göğüsleri boğamaz.

Gökten ay yıldızlı bayrak inerse
Çan sesi yükselip ezan dinerse,
Düşman bu milletin sabrın denerse
Toros dağlarından güneş doğamaz.

Tanklar toplar korku vermez o zaman.
Hiçbir beden asla dinlemez ferman.
Yeryüzünde yer bulamaz o düşman
Bulsa da o yere asla sığamaz.

Mehmet Eminlerin konağına bak,
Göndere çekilmiş başka bir bayrak.
Milletin göğsüne saplandı mızrak.
Al bayrağa başka eller değemez.

Ağalar toplandı bir karar çıktı.
Tek amaç düşmanı yurttan kovmaktı.
Vatanı savunmak kutsal bir haktı.
Yaşamayan bunu kolay bilemez.

Palalı Hırlağın hanını tuttu.
Kelçoğlu tanklara bir pusu attı.
Divlimli dağlarda sipere yattı.
Artık düşman burda rahat olamaz.

Aslanın erkeği, dişisi aslan,
Beni de çete yaz Hayta Süleyman...
Şaşırıp kalmıştı bu sözü duyan
Rahime'ler şehadetsiz ölemez...

Kovanbaşı Fransıza dar oldu.
Kanlıgeçit bu millete ar oldu.
Mamurede Saim Beyler sır oldu.
Bu ovada Fransızlar kalamaz.

Böyle ne zorluklar yaşandı bitti.
Düşman zor dayandı, erkenden gitti.
Yedi ocak günü halk bayram etti.
Osmaniye kolay lokma olamaz.

İbrahim Cuma

Öğrencime Nasihat

Sayın evlatlarım, sayın dostlarım
Kula kulluk eden, beni unutsun...
El etek öpene her gün rastlarım.
Kula kulluk eden, beni unutsun...

Dersi dik anlattım, siz de dik durun
Yaptığım hatanın hesabın sorun.
Vatana aydınlık yarınlar kurun.
Kula kulluk eden beni unutsun.

Adamın hasında yiğitlik vardır.
Doğru dur, adildir ve fedakardır.
Vatan öyle güzel sevgili yarıdır.
Kula kulluk eden beni unutsun.

Gözüne bakarak yalan söyleyen
Kendi hesabına hakkı paylayan,
Fakiri susturup zengin oylayan
Kula kulluk eden beni unutsun.

Makamın var ise halka hizmet et,
Mamur olsun her yer, tektir memleket.
Garibin önünde güvenilir set.
Kula kulluk eden beni unutsun.

Sen kimsin diyorsan, öğretmenim ben,
Yarının sahibi biraz benim ben
Vatan evladını çok sevenim ben
Kula kulluk eden beni unutsun.

Son nefese kadar sevgi beslerim
Yurdun yarınını sizle süslerim
Size bıraktığım en son derslerim
Kula kulluk eden beni unutsun.

İbrahim Cuma

Öğret Bana Öğretmenim...

Öğret bana!
Yaşamayı öğret;
Yaşamı taşımayı öğret;
Yaşanacak, her bir aşamayı öğret...

Karınca'nın oflamadan sırtlandığı hayatı,
Arıların türkülerle topladığı nebatı,
Her canlıya bahşedilen sanatı
İnsanlığa, hakka sebatı
Kâinatı öğret

Öğret bana!
Doğruyu övmeyi öğret.
Zorluğu savmayı öğret
Zalimi kovmayı,
Sevmeyi öğret...

Sen öğret ki cehalet hiç kalmasın.
Bu dünyada zalime yer olmasın.
Savaşlarda bu çocuklar ölmesin
Tüm bunları öğret bana ne olur.

Ne olur,
Bilmek istediğim kadar bilgiyi,
Sevilmek istediğim kadar sevgiyi,
Hak ettiğim kadar övgüyü öğret.
Yaşamayı öğret ne olur...

İbrahim Cuma

Öğretmen Zirve Yolunda

Biz sevdayı, yüreğimize eklemeyi değil;
Yüreğimizi sevda pınarı yapmayı yeğledik.
Körelmiş beyinleri, sirkeyle saklamayı değil;
Uygarlığın zirvesini kapmayı yeğledik.

Çakmak çakmak gözler aydınlattı yolumuzu
Yürüdük aydınlık yarınlara hasretle.
Esaret tepeledik yolda nefretle
Cehalet erittik ayaklarımızın altında
Ve bazısı ulaştı körpe dimağların
Bazısı başka yolları seçti.
Ve nihayet yolumuz, zirve yolundan geçti...

Bir elimizde,
Cumhuriyet fidanlarının tohumu;
Bir elimizde,
Çağdaş uygarlığın eğitim güneşi...
Yarınlara attık tohumlarımızı bir elimizden,
Bir elimizden ışık;
Sevda suyu verdik gönlümüzden...

Sevda suyu çamur oldu aktı bazen kör kuyulara
Hamur oldu bazen.
Açlara aş oldu.
Karanlığa çakmak,
Zalimlere tokmak oldu.
İrgat sofralarına ekmek oldu.

Bilime ırgatlık ederek
Diktik başımızı ufuklara...
Sonsuzluğun son noktasını
Hedef bilerek yaşadık.
Aydınlığı hedef gösterip
Umut bağladık körpe dimağlara
Yarınlara sizindir dedik.
Taşayın bizi aydınlık yarınlara...

İbrahim Cuma

Öğretmenim

Benim.

Öğretmenim.
İstikbale egemenim.
Ben neslini, çok sevenim.
İlme hayat veren cana, benim.
Eğer bir gün yükselirsen; ben gölgenim.
Gece gündüz savaşarak, cehalete son verdim.
Oyunlarda yenilirsen, bil ki sana, canım.
Yokuşlardan düşer isen, kanayanım!
Çarelerin tükenince ağlayanım.
Yüreğimi dağlayanım.
Çare sağlayanım.
Çağlayanım
Canım...
Bilirsin...
Bilirsen sevilirsin.
Bilmezsen de savılırsın.
Esir isen cehalete,
Her meclisten
Kovulursun!
Benden sana bir uyarı!
Sever isen sevilirsin...

İbrahim Cuma

Ömer Panoğlu

Meslek lisesinde ilk görev günüm.
Şımarık bir gence sıkıldı canım.
Bir surat yaptım gösterdim ünüm!
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Biraz yorulmuştum vakitse öğlen,
Sınıfta sekiyor bir kara oğlan...
Dersi bırak şimdi bununla eğlen...
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Dedim kul acizdir, bu insanoğlu
Çıkınca dertleştirdim yüreği dağlı.
Doğuştan bahtına karalar bağlı.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Çocuk esirgeme yurdundan gelmiş.
Anladım felekten nasibin almış.
Günü gün ederek teselli bulmuş,
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Dedim ki yığidim dersimi dinle.
Bahtını değiştir mücadelenle.
O gündür bu gündür anlaştı benle.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

O kurnazlığından gözleri parlar,
Kıvrak zekâsıyla hocayı zorlar.
Hakkını yedirmez, hemen de gürler
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Anlatacak bir sürü anımız var da!
Kimi güzel kimi, hile ve hurda!
Gerçi kalsın Ömer kalmasın zorda.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Mezun oldu sonra her işe koştı.
Hayatta ne kadar engeller aştı.
Bazen kalktı ama ardından düştü.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Askerlikten sonra başladı işe.
Çalışırken bir de üniversite.
Diploma alması sanđı mucize.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

Dişi tırnağıyla mücadelesi,
Hayata tutunan var mı böylesi
Anlatmakla bitmez ki hikâyesi.
Seni hiç unutmam Ömer Panoğlu...

İbrahim Cuma

Özlemlerim Var...

Şafak vaktini özledim,
Zifiri karanlıkları boğan.
Nefreti boğan sevgileri...
Ben seni özledim güzelim...

Tarumar olmuş gönlümün,
Aydınlıkla buluşması gerek.
Sevgine ulaşması,
Sana kavuşması gerek.
Ben seni özledim güzelim...

Ben seni özledim,
Topağın güneşe, yaprağın rüzgâra,
Çiçeğin meyveye,
Şevenin Allaha hasreti gibi...
Ben seni özledim güzelim.

İbrahim Cuma

Padişahım Çok Yaşa

Devletlisin, sen büyüksün, ycesin?
Sana derim padişahım çok yaşa.
şiirimde yazdığım her hecesin;
Gene derim padişahım çok yaşa...

Hata yapmam, sana karşı gelemem?
Kocaman müdürün aklın ĉelemem.
Allah büyük gerisini bilemem.
Bunu derim padişahım çok yaşa...

Kader vardır, yaşanacak yaşanır...
İliminle ulemalar kuşanır.
Seni gören tüm alimler uşenir.
ĉalıřkansın padişahım çok yaşa...

İbrahim Cuma

Pislik

Kokmuş amaşırı saklasan ne ki?
Sağa sola kokmaz kabına kokar.
Temiz yeri varsa, bize de de ki,
Pis esvaba bir gün sinekler okar.

Pisin deterjanı, pisine göre
Çeliğin ayarı pasına göre
Şeffaflık adamın hasına göre
Adam olmayanda marazlar çıkar.

Marazlı bir bölge temiz değilse
Dört bir yanınıza doktor yığılsa
Merhem çare değil dahi siğilse
Temizse kabuğun kendisi döker.

Can gördüğü yere keneler kmş,
Kene yanındaki keneden bıkmış,
Bu yaranın kanı günlerce akmış
Böyle bir yaradan irinler akar.

Bir gün yıkılır bu kokuşmuş putlar
p kutuda durur kokuyu katlar
Gaz toplayan kutu sonunda patlar
Böyle koku bil ki çok yuva yıkar

İbrahim Cuma

Riyâ

Riyâ zirvelerinde, narsisizme bayraktar,
Ne insanlar tanırım serkeş ve haktan uzak,
Dinleyince sanırım, bu! adalete muhtar
Hilkaten inanırım, riya ne büyük tuzak!

İnsan fitratı öyle, devâsa bir mâcize
Riyâyı anlatmaya arıyorum vecize...
Acımak gerekmez mi yâ rab nefs-i âcize?
Nefs-i zalime gönder adâlet yüklü Burak

Hâle hizmet etmeyen mâziyi affedemem.
Hâli ziyan edersem hak yolunda gidemem.
Kimse zannetmesin ki, ettiğimi ödemem
İrem tabiatınca dünya gerçekten kurak.

Bizi dünya hırsıyla âciz hale düşürme...
Yalvarırım yâ rabbim bizi yoldan şaşırma.
Riya ve gıybet ile haddimizi aşırma.
Bilirim riyâkârlar nasıl olmuştur helak...

İbrahim Cuma

Sahte Cö! Mert!

Şöyle baktım duruşuna,
Heybetli bir adam sandım.
Elim değdi kuruşuna,
Dırdırına zor dayandım.

Hak etmeden yemesini,
Öğrenmiş istemesini.
Kuruşa inlemesini.
Duyar duymaz zor uyandım.

Nerde gördüyse kırmızı
Meşhur olmuştu mızımız,
Aratmıyordu camızı,
Meralarda ben yayandım.

Boynu kalın boyu kısa
Para yoksa girer yasa
Millet malı da olmasa
O kazanıyor sayandım.

Kazanani kıskanınca
Şöyle bakar ince ince,
Yalancıkdan bir sevince
Bakıp da inanmayandım.

Her günü aç parası çok,
İnsanlıktan nasibi yok.
Zannedersin öyle bir tok,
Küçük dağlara dayandım.

Köşkte mi sırçada mısın?
Önde mi arkada mısın?
Üç kuruşun adamısın!
Seni bir adam sayandım.

Herkes yanımda olsun der,
Üç kuruşa boyun eğer.
Sıkıştı mı yalan söyler.
Yalanını anlayandım...

Dini kimseye bırakmaz,
Garibe dönüp de bakmaz.
Kesesinden kibrit yakmaz.
Hayır yapan insan sandım.

İşte dostlar böylesini,
Güçlendirin ensesini?
Sahte cömerdin sesini
Böyle inceden duyandım...

İbrahim Cuma

Sarıkamış'ta

Sarıkamış kışı, boğar güneşi
Andıkça akıyor gözlerin yaşı
Kadere yazılmış Allah'ın işi
Gözyaşları dondu Sarıkamış'ta
Anadolu yandı Sarıkamış'ta

Şehidin kefeni bembeyaz kardı
Onlar can verirken dağlar ağlardı.
Bu kutlu düğünde melekler vardı.
Gözyaşları dondu Sarıkamış'ta
Anadolu yandı Sarıkamış'ta

Yüzyıl oldu hala yaşar bu destan.
Zamanı, mekanı aşar bu destan!
Tarihlere sığmaz taşar bu destan...
Gözyaşları dondu Sarıkamış'ta
Anadolu yandı Sarıkamış'ta

Allahuekber der Allahuekber...
Şahadete giden o kutlu asker.
Ardından sadece "Fatıha" bekler
Gözyaşları dondu Sarıkamış'ta
Anadolu yandı Sarıkamış'ta

İbrahim Cuma

Sevdamın Sahibi

Ellerinden uçmak,
Lütfunla koşmak umutlara...
İstikbali yakalamak el ele
Ferhatları Keremleri Çatlatırcasına...

İstikbal ki sabahın şafağı,
Mehtabın aydınlığı gibi...
İstikbal, içimde kıpırtı;
Nefesimdeki heves gibi...

Anılarımın hasreti,
Şarkılarımın gayesiydi varlığını.
Kaygılarımdı, hayallerimdi...

İstirabı olma anılarımın, şarkılarımın...
Yasağı olma duygularımın, hasretimin
Işık ol, umut ol, heves ol...
Masum sevdamın sahibi ol...

İbrahim Cuma

Sevilmek mi?

Sevilmek mi?
Öyleyse bırakma yüreğini.
Olduğun her şeyken şimdi,
Olamadığın şey olma.

Olduğu gibi olmanın cezasına
katlanma pahasına,
Ve sehpa da bir sultan öldürmek,
dokunurken donmamak sana...

Yeryüzüne sığmayan cüretler,
Dünyayı kaplayıp göçürülen suretler gibi..
Cesur olmak maşuka...
Ve sarılırken çıkmak ayyuka...

Böylece kibarlığın, lütfün, sessizliğin
Sonsuz bir övgü konusu olacak
Yeryüzünün yedi kat püsküllü beyazlığında..
ve Aşk basit bir görev...

İbrahim Cuma

Sildim Seni

Sen Değilsin beni hüzünlendiren.
Gecenin verdiği burukluk belki de...
Sensizlik değil haaa böyle düşündüren,
Uykusuzluğun verdiği hüzün belki de

Sen vardın bir zamanlar,
Gönlümde sen vardın.
Kalbimde sen...
Damarlarımdaki kanda,
Kandaki alyuvarda,
Yaratılışımda sen...
Gecemde, gündüzümde
Yanımda her zaman,..

Gölge gibi, dil gibi;
Coşkulu bir sel gibi,
Nice gönülleri çalan
Kırmızı bir gül gibi
Sen vardın bir zamanlar...

Ama şimdi sen yoksun.
Ben seni yarınlara ektim.
Dünde yeşerdin, dünde soldun.
Dalını budağını salmadın yarınlara
Yarınları yeşertmedin,
Bahar getirmedin dünyama...

Oysa ben sana;
Yemyeşil bir doğanın,
Işıl ışıl güneşe hasreti gibi...
Zifiri karanlıkların
Berrak bir dolunaya hasreti gibi,
Kışın bahara, yazın yağmura
Irmakların denizlere,
Azgın dalgaların sahillere hasreti gibi...
Hasret kalırdım.
An bile yanımda olmasan...

Sensizliğimde
Şimşekler çakarken beynime
Sen gökkuşağım olurdun rengarenk...
Baharı getirirdin dünyama kara kışımda bile.
Sevgiyi, şefkati,
Yanaklarıma gülücüğü
Dudaklarıma öpücüğü
Aşkı getirirdin yani,
Sadakati getirirdin...

Ama şimdi sen yoksun.
Aramam bir daha seni...
Eskisi gibi gönülden,
Saramam bir daha seni...

Önceleri aradıysam,
Anılarda bildim seni..
Şimdi tamamen yoksun.
Varlığımdan sildim seni...

İbrahim Cuma

Soma! Soma!

Beyim erken uyan, uykuya dalma!
Uykuya dalıp da işe geç kalma
Çocuklarımızın rızkindan olma
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Çalış da bizleri aç sefil koma

Evlatlarım! dedi güldü eşine
Sabah erken kalkıp ekmek peşine
Yüzlerce can böyle gitti işine
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Evlatlarımızı açıkta koma

Mayısın on üçü ikinci vakti
Soma'nın içine sıkıntı çöktü
Feleğin tokadı ne canlar yaktı
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Ne olur kimseyi babasız koma

Soma! Soma! Soma! Hayın mı çıktın?
Kara bahtımıza kara ışıktın!
Söyle artık söyle kaç yuva yıktın?
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Ne olur kimseyi umutsuz koma

Kimi kardeş bekler kimi de baba
Kimi evlat bekler, kimi akraba
Nişanlı, yavuklu, dosta, ahababa
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Ne olur kimseyi çaresiz koma

Ocaktan çıkana yakınlar bakar
Cenazeler teşhis edeni yakar
Yaş gözlerden değil gönülden akar
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Ne olur kimseyi duasız koma

Söz düğümleniyor, dilim neylesin?
Kime sessiz kalıp kime söylesin?
Ölene Allah'ım rahmet eylesin.
Yüzlerce kişiyi bekliyor Soma
Allah'ım onları rahmetsiz koma

İbrahim Cuma

Şehit Ali Gökçe'ye Ağıt

Kağızman'ın kazanları kan dolsa;
Vatana can veren Ali'ler bitmez.
Ali'yi kaybeden Songül'ler solsa;
Bayrağa kan veren Ali'ler bitmez.

Kağızman'a kurmuş hainler pusu,
Ellék'i kavurmuş Ali'nin yası,
Beş Ali daha var yandı kınası,
Onlar da biterse Mehmet'ler bitmez.

Buğra yetim kalmış, Azra ağlıyor,
Songül gelin bu gün kara bağlıyor.
Babanın feryadı, yürek dağlıyor.
Ali'ler doğuran analar bitmez.

Ne olur oğlunuz ölmedi deyin!
İki torun yetim kalmadı deyin!
Songül'ü Ali'ye solmadı deyin!
Arıklar köyünde Ali'ler bitmez.

Ana! Bilmez misin? "Şehitler ölmez"
Şahadet şerbeti içen son bulmaz.
Mazlumların ahı zalime kalmaz.
Vatana can veren Ali'ler bitmez.

Göreve giderken helallik verdim.
Rüyamda ağacın dibinde gördüm.
Kalk gidelim dedim, yalvardım durdum.
Nöbet terk etmeyen Ali'ler bitmez.

Acım ne büyük ki, Allah'ım yandım.
Yeni kavuşmuşken elim boş döndüm.
Beni bekle derdi, hiç gitmez sandım.
Vatana verilen Ali'ler bitmez.

Daha yaşı yarım, otuz beş onun,
Yerde kalmamalı aslanım kanın.
Her tarafı cennet olan vatanın,
Tarihinde asla Ali'ler bitmez.

İbrahim Cuma

Şehit Mehmet Acar'a Ağıt

Daha üçüncü gün bir haber geldi.
Mehmet Acar Şehit olmuş dediler.
Osmaniye'm sana bilmem ki n'oldu
Mehmet Çavuş Şehit olmuş dediler.

Sülemiş tepesi boynunu büktü.
Mehmet'in haberi ovayı yaktı.
Bunu duyan herkes gözyaşı döktü,
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Bu habere n'olur yalandır deyin!
Ali'nin haberi falandır deyin!
Rabbim en doğruyu bilendir deyin.
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Nasıl söylenir ki be Yeter ana!
Şahadet köşkünde o yatar ana!
Acımız beterden de beter ana!
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Bu habere nasıl ciğer yanmasın?
Ona kıyan yuvasına dönmesin.
O namertler Mehmet bitti sanmasın!
Mehmet Çavuş şehit oldu dediler.

Mekânınız cennet olsun kardeşim.
Şahadette bu ne kutlu birleşim!
Kardeşliğe şahit, dostlarım eşim.
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Eşin Elif dimdik temsilcin olsun.
Efe, Göksu senden hatıra kalsın.
Sana kıyan namert Allahtan bulsun!
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Oynanan oyunu anlamak zor mu?
Kardeşkanı dökmek kardeşe kar mı?
Bizim bizden başka dostumuz var mı?
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Şöyle ülkemize dönüp de bir bak!
Memlekette herkes bir etle tırnak,
Temennim oyuna gelmesin Şırnak.
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

Bölgemizden akan Müslüman kanı
Allah affeder mi bunu yapanı?
Hep beraber koruyalım vatanı.
Mehmet Çavuş şehit olmuş dediler.

İbrahim Cuma

Tek Vatan

"Türk'ü Kürt'ü Çerkez'i bir vatana yerleştik
Alevi ve Sünni'mizle yüzyıllardır kardeşlik
Medeniyet yolunda tek güç olduk birleştik
Gücümüzün mahsulü bu vatanın eriyiz.
Tek güç olmuş vatanda bu yurdun neferiyiz.

Bu vatani bilenler sahip olmak isterler.
Yurdumun dört yanını öğrendikçe pes derler.
Kendi dünyalarında hayalini beslerler
Hayalleri kuranın amacını bilmeli,
Emelleri olanın tedbirini almalı.

Milletimin tarihi destanlarla doludur.
İlerletmek gereken uygarlığın yoludur.
Gururla söylüyorum yurdum Anadolu'dur
Yurdun her köşesine ilim irfan gitmeli
Milletin gayretiyle cahillikler bitmeli.

Huzuru bozmak için türlü hesap yapanlar.
Çeşit çeşit oyunla hak yolundan sapanlar.
Gaflet ile bu milletin sinesinden kopanlar.
Kendiler de oyuna geldiğini görmeli.
Gafil avlandığının idrakine varmalı

Düşman etmek isteyen oyunları bozmalı
Bu yurdun her köşesi milletimin öz malı
Bölgemizde kardeşliğin kitabını yazmalı.
Gücümüzün mahsulü bu vatanın eriyiz.
Tek güç olmuş vatanda bu yurdun neferiyiz.

İbrahim Cuma

Usta

Dik gözlerini ufuklara,
Bak yarınların ötesine...
Ötelerde özlenen günler var,
Ötelerde umut var Usta...
Dik meş'alenî özlenen o günlere..

Yarınların ötesinde hasretle
Hilal yıldız bekler Usta,
Hilal yıldız bekler.

Hakkı arayan her bakışında,
Yıldızlar yansın gözlerinde
Bu yıldızlar umutla,
Bu yıldızlar hasretle,
Kudretle aksın hilalin kucağına,

Bu kudretle Usta,
Aydınlık yağsın neslin ocağına,
Huzur yağsın...

Öyle ki Usta,
Hilalin şavkına bahtsızlık;
Neslinin ufkuna tahtsızlık yakışmaz.
Olur ya!
Yarınlar eksik hesaplanırsa;
Ceddinin açtığı aydınlık yarınlar;
Neslinin yarınıyla çakışmaz...

Usta!
Her bakışın hakka adandığı gibi,
Halka adanmalı,
Nesle adanmalı...
Bu adanışla aydınlıklara,
Bu adanışla umuda,
Bu adanışla huzura,
Barışa, Kardeşliğe;
Yeni bir Türkiye'ye Uyanmalı millet...

Böylece parlansın...
Neslin umut ocağına,
Tüm kudretiyle parlansın,
Ay yıldızın her zerresi.

Ayak bağı korkuları,
Akıl almaz kurguları,
Alenileştiresin böylece.
Sersin halkın gözü önüne...

Ve bu millet,
Son bir silkinişle;
Sonsuzluğa dek hakka yönelsin.
Hakkı dağıtsın tüm aleme

Adaleti dağıtsın...

İbrahim Cuma

Yağmur

Silsilesi ile doyuyor toprak,
Şıvır şıvır damla, o ihtişamlarla...
Küçücük darbeyle savrulan yaprak,
Şıvır şıvır damla, o ihtişamlarla...

Sevinç gözyaşları göklerin belki,
Doğaya bereket sonu ve ilki,
Düşüşün cilvesi öyle güzel ki...
Şıvır şıvır damla, o ihtişamlarla...

Bulut dolaşüyor, dağlar üşüyor.
Hırçın cüssesinde ilham yaşıyor.
Çisil çisil huzur, gönle düşüyor.
Şıvır şıvır damla, o ihtişamlarla

Sağnak sağnak yağsın sağsın aşkını.
Nisana öğretsin gönül köşkünü
Sevdalılar böyle yağmur düşkünü
Şıvır şıvır damla, o ihtişamlarla

İbrahim Cuma

Yakarış...

Yüreeğe düşmüş bir kere tohumu bu sevdanın,
Bağında coşmuş.
Nede yakışmış filizleri pare pare... tomurcuklaşmış.
Her sevdanın yolu böyle, hakka ulaşmış...
Yürü deli sevdam yürü!
Hakka gidelim.
Sarmaş dolaş bu gönülde,
Sohbet edelim...

Gönül bağı sana, muhabbet tarlası...
Söz çaresiz kalmaz mı? sözün alası...
Sana kavuşmaksız zulmün mirası...
Zalime sarılıp baş tacı edek,
Yürü deli gönül yürü...
O hakka gidek.

Gittiğimiz yolların dikenine, baktım mı hiç?
Ey sevgili... Eyyy sevgili!
Bu yürek, yoluna aç.
Velhasıl bu sevda, bu başa taç...
Bu gönül bu yola öyle bir muhtaç,
Bir tek bakışın bile bu derde ilaç...
İlacım gelsin ki derman bulayım...
Ey sevgili... Ey sevgili...
Yoluna kurban olayım...
Bu yolda ne olur
Ben de öleyim...

İbrahim Cuma

Yalnızım...

Karanlık gecemin dostu yalnızlık
Yalnız bırakanı anlatmadım mı?
Beş duyu organı,ve duyarsızlık,
Varlık ve yokluğu ben kutsadım mı?

Onsuz geçmiyor ki benim bir anım,
Yalnız yaşayamam ben de insanım
Geçmiyor, durmuyor sensiz zamanım...
Zamanda kaybolmak benim adım mı?

Küçücük dünyamın büyük sırdaşı,
Yokluğunda hüzün kaplıyor başı
Ol artık gönlüme bir sabır taşı
Bu taşla seni hiç ben taşladım mı?

Onla yatıp onla uyanır gözüm.
Yüzüme sıcacık nefesi çözümlerim.
Hem kor ateş benim, hem de ben buzum!
O yare sitemim, ben çok yalnızım...

İbrahim Cuma

Yarım Kalmak

Ne acı değil mi?
Yatıya yarım dalıp,
Sabaha eksik bakmak...
Hayattan ibret alıp
Yarına yarım akmak..

İki yarım tam olmuyor işte...
Tam olmayan iki duygu,
Yürekte yetersiz saygı
Yarım kaygı tam olmuyor işte bee...
Yarım kalmak
Doldurmuyor sensizliği.
Yarım sensizlik olmuyor yani...
İkimizin yarısı olmuyor...

Hep yarım bıraktık kavgalarımızı...
O yüzden yarına kaldı noksan umutlar.
Yarım bıraktık sevgimizi ...
O yüzden mahşere kaldı
yarım aşklarımız...

Velhasıl iki yarım tam olmuyor be gülüm...
İki eksik tam olmuyor..
İki tamdan bir yürek olmak var aşklarda,
İki senden bir ben,
İki benden bir sen
Olur mu bilmem de,
İki yarım tam olmuyor işte...

Bırak mısralar eksik kalsın
Ama yarım kalmasın duygular,
Birleştiren saygılar,
Umut veren sevgiler,
Hayaller yarım kalmasın yani,
İkimizden yarım kalmasın yarınlara...

İbrahim Cuma

Yedi Ocak

Yedi Ocak şanlı tarihin süsü
Sağlam nesillerin güçlü nefesi
Halkımıza özgürlüğün müjdesi
Yedi Ocak yaşamaktır arkadaş

Çalışalım güçlenelim o zaman
Hedefsiz milletin hali pek yaman
Ancak hedefe ulaşan kahraman
Yedi Ocak basamaktır arkadaş.

Adım adım tırmanalım zirveye
Birlik beraberlik girer devreye
Çok çalışıp nam salalım çevreye
Yedi Ocak terlemektir arkadaş

Başarılı olmak bize vazife
Hesapsızca yapmamalı felsefe
Plan yapıp çok zor denen hedefe
Yedi Ocak fırlamaktır arkadaş

İbrahim Cuma

Yol Arkadaşı...

Hayat nerden başlatır ki bilinmez,
Hangi sancı, hangi huzur, hangi suç?
Bitiş günü başlangıca gelinmez.
O bitişin başlangıcı hangi güç?
Her gönül de işte bu güce muhtaç

Sonsuz güce kulluğumuz aşikâr
Her yolumuz bizim o dosta çıkar
Bize "başka" isnat eden de bıkar
Güç duruma düşüreni takmam ben
Hak yoluna haksızlarla çıkmam ben

Ben eminim yolumuz hep doğruydu.
Amacımız doğruluğa çağırıydı.
Hakka hizmet etmeyen yol eğriydi
Mekânıma hainleri sokmam ben
Kör kuyuya bir meşale yakmam ben

Bu iklimde doğanlar beni anlar
Bu mevsimde yeniden doğar canlar
Gerçi riyakârdır bazı insanlar
Riyakârla aynı safı tutmam ben.
Öyle sahte dostlukları yutmam ben

Bakın hele seçtiğimiz muhtara!
Mühür verdik bastı bize iftira...
Lekesi var mürekkepten de kara,
Aynı yola senle tekrar çıkmam ben
Istampana mürekkebi dökmem ben

Bir davada birlikte yol almışız.
Biz bu yolda hem ağlayıp gülmüşüz
Bilmiyorum dostu yanlış bilmişiz
Yanlış akan derelerde akmam ben
İşkembeden çıkan söze bakmam ben

Kimi güden olur kimi güdülen,
Kimi üzen, kimi mutlu edilen!
Sorgu sual etmeden hasım bilen
Bilmeyeni husumete sokmam ben
Sorana da anlatmaktan bıkmam ben.

Okuyanlar kapalı bu söz derler.
Belki fazla belki de bu az derler.
Anlayana sivrisinek saz derler.
Anlasan da seni artık takmam ben,
Sazına da sözüne de bakmam ben.

Zaman öyle harika bir ilaçtır.
Hastalar ilaca her dem muhtaçtır.
Dostlarım da öksürüyor birkaçtır.
Kuru öksürüğe ilaç vermem ben

Olmayan yaraya merhem sürmem ben

Herkes güvendiği bir taraftadır.
Yanındakilerle aynı saftadır.
Samimiyet testi bize yaftadır.
Yolumdayım yanlış yola sapmam ben
Allah'ımdan başkasına tapmam ben

İbrahim Cuma